

af det Beløb, hvormed Kapitelstaksten for 1917 overstiger den for 1913, taber han tre Fjerdedel, selvfølgelig, for dette Beløb gaar kun ind den ene Gang i Beregningen og deles i 4 Fjerdedele. Gevinsten bliver omvendt ganske svarende til det her anførte, hvis Kapitelstaksten maatte gaa lavere i 3-Aaret 1915—17. Forholdet er altsaa det, at hvis Kapitelstaksten i 3-Aaret 1915—17 bliver højere end i 3-Aaret 1911—13, faar ganske vist Nyderen det, der var Forudsætningen, at han skulde have, nemlig hele Beløbet for 1914, men vel at mærke kun ved at slaa af paa det, han efter den 1-aarige Kapitelstakst skulde have haft for de andre 3 Aar, og hvis Kapitelstaksten for 3-Aaret 1915—17 gaar lavere, faar Yderen den Udsættelse med Erlæggelsen af den øverste Del af dette Aars Afgiftsydelse, som var stillet i Udsigt, men vel at mærke kun ved at betale højere Afgift end ved den 1-aarige Kapitelstakst.

Det er endvidere ganske rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) henpegede paa, at tager vi en Forpagtningsafgift, der udløber næste Aar, forholder Forpagteren derigennem Ejendomsbesidderen de tre Fjerdedele af den øverste Del af Aarets Afgift, og det samme gælder den Tiendenyder, hvis Tiende er afløst den 1. Januar dette Aar. Det skal jeg ikke opholde mig ved. Man kan ganske vist sige, at i det lange Løb vil dette blive udlignet, men det vil dog ikke blive anderledes udlignet, end at hvis vi tager 10—14-aarige Forpagtningskontrakter, der begynder fra den 1. Maj dette Aar, og hvor Afgiften er baseret paa 1-aarig Kapitelstakst, saa vil kun da Ydelsen blive upaavirket af denne Lov, hvis de tre sidste Aar af Perioden har en Kapitelstakst, der er nøje afstemt med Kapitelstaksten for 1911, 1912 og 1913; ellers sker der en Forrykkelse af Ydelsens Omfang.

Altsaa, saaledes som Lovforslaget foreligger, har det to Virkninger, nemlig den, der var Hensigten, at foranledige en Udsættelse af Betalingen af den Del af Aarets Ydelse efter Kapitelstakst, som overstiger det foregaaende 3-Aars Gennemsnit, og dernæst forrykker det Ydelsens Omfang til Skade for enten Nyder eller Yder. Men at give en Lov, der har den Virkning, tilbagevirkende Kraft maa ogsaa jeg anse for meget betænkeligt. I saa Henseende kan jeg ganske tiltræde de Udtalelser, der er fremkommet under denne Forhandling, at dertil bør Lovgivnings-

magten ikke række Haand. Et Vilkaar derfor maatte, synes ogsaa jeg, have været, at Loven var blevet til, før Aarets lovlige Kapitelstakst var blevet sat, hvortil der, som fra flere Sider paapeget, havde været god Tid. Men jeg erkender, at den væsentligste Del af mine Betæneligheder er rettet mod den Omstændighed, at Lovforslaget, som det er affattet, forrykker Ydelsens Omfang. Hvis vi kunde fjerne den Mangel af Lovforslaget, hvis vi kunde faa det begrænset alene til det, som virkelig er Hensigten, at give Yderen af Afgifter efter Kapitelstakst Adgang til at dele i 4 Rater den Del af Ydelsen, som er højere end de tre foregaaende Aars Gennemsnit, og indbetale den første af disse Rater med den nu forfaldne Ydelse og de tre andre Dele i Løbet af 3 Aar — hvis dette kunde gennemføres, og hvis det er fuldt ud lovmedholdeligt, saaledes at man i saa Henseende havde fuld retlig Grund under Fødderne, kunde jeg anbefale dette. Ikke fordi det for mig frembyder nogen som helst personlig Interesse, thi jeg bemærker, at i min Forpagtningskontrakt staar der, at jeg har at udrede Aarets Kornafgift efter det foregaaende Aars Kapitelstakst og betale dette Betøb til nærmere angivne Terminer, og jeg har sat min Underskrift i Pant paa, at denne Bestemmelse vil blive opretholdt, og det holder jeg mig til. Men jeg har Øje for, at der er mange, for hvem det vil være meget vanskeligt at udrede Aarets Afgiftsydelse paa Grund af den meget høje Kapitelstakst, og hvis det altsaa under retligt holdbar Form lader sig gøre, vil jeg anse det for meget ønskeligt og finde det rimeligt og anbefalelsesværdigt at imødekomme den tilstedeværende Trang til en lempeligere Afgift under den Form, at man aabner disse Afgiftsydere Ret til at betale det Beløb, hvormed dette Aars Afgiftsydelse paa Grund af den højere Kapitelstakst overstiger Gennemsnittet for de sidste 3 Aar, som jeg før nævned, i 4 Rater, altsaa i Løbet af 3 Aar, idet den første Rate forfalder med den nu forfaldne Ydelse. I saa Fald vilde man naa til at faa en ren og skær Betalingshenstand, et rent og skært Moratorium, og i saa Fald vilde man med Føje kunne sige, hvad der blev sagt af den ærede Ordfører i det andet høje Ting, og hvad den højtærede Landbrugsminister gentog her, at Talen er her kun om en Udsættelse. Jeg har Øje for, at der er et Par Spørgsmaal, der rejser sig i den Forbindelse. Hvis man skal praktisere den Tanke, vil Afgiftsnyderen have at regne med to Beløb, nemlig med